

MŪSŲ LIETUVA

NR.11-12(2096-7)-SEMANARIO 1989-KOVAS-MARÇO 20 D.-NCz.\$.0,30 R.Juventus,28 - Pq.da Moóca - 03124 SÃO PAULO, Tel.273-0338

Mieli Broliai, Sesės,

Pasibaigė žiema. Praėjo gavėnia. Prasi-
dėjo pavasaris. Švenčiame Velykos skel-
bia tą pačią paslaptį – prisikėlimą nau-
jam gyvenimui. Pavasaris su pojūčiams
apėiupiami realybe mums padeda geriau
suprasti tikėjimo skelbiamą tiesą – kaip
prisikėlė Kristus, taip prisikeisime ir
mes.

Kristaus prisikėlimu yra pagrįsta krikš-
čionybė ir visas mūsų tikėjimas. Šv. Pau-
lius Apaštalas abejojantiems mirusiųjų
prisikėlimu atsako: – jei nėra mirusiųjų
prisikėlimo, tai ir Kristus neprisikėlė. O
jei Kristus neprisikėlė, tai tuščias yra
mūsų tikėjimas. (1 kor. 15: 12-19). Jei
Kristus nebūtų prisikėlęs, krikščionybė
būtų užbaigus savo dienas dar prieš pir-
mąsias Velykas. Tik Kristaus istorinio
prisikėlimo dėka krikščionybė išsiplėtė
visame pasaulyje, nežiūrint prieš o-
pangų ją sunaikinti. Tobulai išsipildė
Rašto aiškintojo rabino Gamiel'io prana-
siški žodžiai, pasakyti Luksčiausios žydu
tarybos nariams, susirinkusiems svarsty-
ti kaip sustabdyti krikščionybės plėtimą-
si: "Jei šis mokslas paeina iš žmonių, jis
pats savaime išnyks, bet jei jis yra iš Die-
vo, jūs negaišite jo sustabdyti" (Apt.
Darb. 5:38-39).

Velykos yra mums krikščionims pati
reikšmingiausia ir džiaugsmingiausia
šventė. Velykose mes minime mūsų at-
pirkimo paslaptį ir viltingai švenčiame
savo gyvenimo įprasminimą ir būsimąjį
prisikėlimą bei išaukštinimą. "Mes tiki-
me ir todėl skelbiame, kad tasai, kuris
prikėlė Viešpatį Jėzų, taip pat prikeis ir
mus su Jėzumi". (2 Kor. 2:4).

Pavasario žiedai įrodo, kad į negyvą
žemę įbertas grūdas nežūva, o perėjęs pu-
vimo procesą ir pakėlęs žiemos šalčius,
iškyla nauja gaivalinga jėga.

Lygiai kaip tariamai tragiškas Kristaus
misijinio gyvenimo gulas Didįjį Penktadienį
ar kaip į žemę įbertas grūdas rudienį,
taip ir mūsų tariami gyvenimo nepasise-
kimai, kančios ir mirtis tėra tik skaudus,
bet būtinas persikeitimo procesas nau-
jam garbingam ir amžinam gyvenimui.
"Mes nenuleidžiame rankų. Priešingai,
jei mūsų išorinis žmogus vis nyksta, tai
vidinis diena iš dienos atsinaujina. O
lengvas dabartinis vargas ruošia mums
neapsakomą visą pranokstančią garbę".
(2 Kor. 4:4,16).

Šįmet, švenčdami Velykas, mes džiau-
giamės ne vien istoriniu Kristaus ir būsi-

Kristus kėlės, Aleliuja, Aleliuja!

muoju mūsų prisikėlimu, bet ir viltingais
tautos atbudimo ženklais. Dar tik prieš
metus, per praėjusias Velykas, mūsų vil-
tys dėl tautos prisikėlimo buvo paremtos
vien tikėjimu ir gamtos dėsniais, liudijan-
čiais, kad tikinti tauta yra nenugalima,
kad po kiekvienos žiemos, nesvarbu kaip
giliai yra įšalus žemė, visuomet ateina pa-
vasaris. Šiandien gi mes ne tik tikime,
bet ir savo akimis matome, kaip iš po
okupacinės žiemos šalčių sukaustytos
tautos, padveikus atoidžio vėjui, su pa-
vasarišku gyvastingumu veržiasi į paviršių
prisikėlimą skelbią daigai. Dar nėra pil-
nas tautinis pavasaris, o tik atoidis, ir
šie jauni daigai yra reikalingi ypatingos

Dievo malonės ir mūsų visų rūpestingos
globos. Todėl prie džiugaus aleliuja turi-
me jungti ir nuoširdžią maldą, kad tie
trapūs daigai nebūtų naujų šiaurės vėjų
pakasti, o gaiėtų giliai suleisti šaknis, pil-
nai išsiskieisti gyvu tikėjimu, krikščioniš-
ka dora, tautiniu sąmoningumu. Prašyki-
me taip pat, kad šį religinį, dorinį ir tau-
tinį atgimimą, kuris su tokia g. ivairinga
jėga reiškiasi tėvynėje, išgyventume ir
mes čia išeivijoje.

Džiugių ir viltingų šv. Velykų.

vysk. Paulius A. Baitakis, O.F.M.

1989 m. Velykos

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ

SEMANARIO

MŪSU LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Mėnuo prenumerata Brazilijoje NCz\$. 8,00

Prenumerata paprastu paštu / užsienį: 35 Dol

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol

GARBĖS PRENUMERATORIUS NCz\$. 20,00

Užuojautos, Sveiklinimai ir Skelbimai (Anūndios)

Už skelbimų kalba ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius Perlaidas'v administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brazil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina NCz\$. 0 30

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol

I tolimus kraštus: 75 Dol

"Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS NCz\$. 15,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrai NCz\$. 0 60,

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

KAS VEIDU Į LIETUVĄ?

Ir Lietuvoje, ir jos išeivijoje vyksta gana žymūs pokyčiai, kyla naujos orientacijos. Net toks laikraštis kaip "Gimtasis kraštas", skirtas propagandinei sovietų veiklai, nukreiptas į gausią išeiviją, padarė gana radikalų posūkį patriotine ir humanistine linkme. Po ilgų ir nesėkmingų ankstyvesnių pastangų paveikti išeiviją jisai pagaliau pareiškė: "Ilgai kvietėme, kad išeivija pasisuktų veidu į Lietuvą, o pasisuko ji nekviesta" (1988.IX.15-21). Tai pripažinimas sovietinės propagandos nesėkmės ir kartu pareiškimas klaidingo požiūrio į lietuviškąją išeiviją. Juk argi išeivija buvo kada nors nūsukusi nuo Lietuvos? Tiek senoji, tiek naujoji pokarinė išeivija visą laiką buvo pasisukusi veidu į Lietuvą (ne į okupacinį režimą). Kai lietuvių tauta kovojo už savo nepriklausomybę carinės okupacijos laikais, kovojo ir jos išeivija. Kai Lietuva atgavo savo nepriklausomybę, išeivija nepagailėjo savo moralinės, politinės ir medžiaginės pagalbos. Kai Lietuvą okupavo Sov. Sąjunga, išeivija visomis jai galimomis priemonėmis siekė ir tebesiekia Lietuvai laisvės. Vyko ir tebevyksta varžybos tarp organizuotų veiksmų, kaip sėkmingiau pagelbėti Lietuvai atgauti prarastą nepriklausomybę. Tai buvo ir tebėra visos lietuviškosios išeivijos rūpestis, kuriame nedalyvauja tikrai išimtis, kuriems Lietuva nėra Tėvynė.

Taigi sakyti, kad išeivija tik dabar pasisuko veidu į Lietuvą nėra tikslu. Pasisuko ne išeivija, o "Gimtasis kraštas" ir iš dalies jo atstovaujamas okupacinis sovietinis režimas. Juk iki "perestroikos", iki Algirdo Brazausko atėjimo į pirmuosius kompartijos sekretorius, Lietuvos partiečiai buvo radikalai pasisukę veidu ne į Lietuvą, o į Maskvą. Jiems rūpėjo ne lietuvių tautos gerovė, o maskvinio režimo įtvirtinimas. Kompartija buvo ir

tebėra Msskvos padalinys, garsiakalbis, pasiekiantis ir išeiviją per propagandinę "Tėviškės" draugiją, kuri yra Maskvos "Rodinos" skyrius. Išėjus keturis dešimtmečius kompartija stengėsi apjuocinti lietuviškąją išeiviją, suniekinti ją, geležine uždanga izoliuoti, atkirsti nuo tautos kamieno ir palengva sunaikinti kaip politiskai pavojingą rakštį. Šią mintį taikliai išreiškė poetas Sigitas Geda steigiamajame Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio suvažiavime. "Kaip mes bevadinsime, per gerus 40 metų ranką prie širdies pridėję turime prisipažinti, kad norėjom atkirsti vieną šaką nuo plataus, galingo, stipraus lietuvių gyvybės medžio". O kitas poetas – raudonasis Mieželaitis, iškreipdamas poeto Brazdžionio eilutę. "Per pasaulį keliauja žmogus", rašė: "Per pasaulį keliauja šuva... 1953 m. "Tiesoje" Ar bereikia ryškesnio išeivijos niekinimo? Ir visa tai ėjo iš tų sluoksnių, kurie buvo pasisukę veidu į Maskvą. (Šiuo metu tas posūkis mažiau radikalus).

Žvelgiant į dabartinę lietuvių tautos kamieno ir jos išeivijos būklę, atrodo, kad atėjo metas užkasti kirvius abiejose Atlanto pusėse. Paskaičius sovietinę ir nesovietinę Lietuvos spaudą, matyti ryškus tono pasikeitimas gerojone pusėn. Aitrus ir net koptus seniau buvo tasai abiejų pusių spaudos tonas, kartais net berniško lygio. Jis buvo kurstomas daugiausia iš maskvinių šaltinių, siekiančių mūsų tautos suskaldymo, kad lengviau būtų valdyti okupuotą kraštą pagal dėsni "divide et impera" (suskaidyk ir valdyk). Vaduojantis iš tautos naikinimo įtakos, atėjo metas atnaujinto vienijimosi procesui, kuriame negali būti užmiršta ir išeivija, nes esame vienos tautos vaikai. Bet tam reikalingas visų bendras atnaujintas žvilgsnis – veidu į Lietuvą, o ne į Maskvą. Tada savaime pasikeis ir požiūris į lietuviškąją išeiviją. Tokia prašvaistė

jau matyti pvz. filosofo partijos nario Broniaus Genzelio pareiškime: "Jei norime nuoširdžių santykių su išeivija turime nedviprasmiškai išpažinti savo kaltę. Juk retas pasitraukė iš savo krašto savo valia. Daugelis, jei nebūtų emigravę, būtų atsidūrę kalėjimuose, tremtyje ne todėl kad padarė kokius nusikaltimus, bet kad savarankiškai anastė". ("G.K." 1988 m. 39 nr.). Tai filosofo pasakytas žodis, kuris turėtų tapti ir valdančiųjų žodžiu nes jis yra teisingas. Pr. G

"Tėviškės Žiburiai"

KARDINOLAS VINCENTAS SLADKEVIČIUS GRIŽO Į LIETUVĄ

(Roma, 1989 vasario 9, LIOL. J. E. Kardinolas Vincentas Sladkevičius su Kauno vyskupijos augziliaru vyskupu Vladu Michelevičium vakar išskrido iš Romos į Maskvą, praneša Lietuvių Informacijos Centras. Kardinolas buvo atvykęs su Švento Tėvo iškvietau tarptautis Lietuvos bažnytiniais reikalais. Kardinolas buvo susitikęs su Šv. Tėvu viena kartą, o su Vatikano valstybės sekretoriumi kardinolu Casaroli du kartus.

Per savo dviejų savaitių viešnagę Romoje, kardinolas su vyskupu Michelevičium laikė mišias Romos lietuviams arkiv. Jurgio Matulaičio mirties metinės proga ir turėjo bendrą susitikimą su Romoje gyvenančiais lietuviams kunigais. Kardinolo garbei buvo surengtos mišios Arezzo Italijos miesto katedroje ir buvo rodomas vaidinimas apie šv. Pranciškų Asižietį Arezzo jaunimo teatre. Arezzo jaunimo teatras yra gastroliaęs Maskvoje ir Lietuvoje

Negalėdamas dalyvauti Vilniaus Katedros šventinimo mišiose, kardinolas laikė mišias, kurios buvo transiuojamos į Lietuvą per Vatikano radiją. Mišias koncelebravo arkivyskupas Audrys Bačkis, vyskupas Vladas Michelevičius, vyskupas Antanas Deksnys, prelatai Vincas Mincevičius, Algimantas Bartkus ir kun. Petras Čemėska.

Pasak kardinolo, Katedros gražinimas yra pasėka įvairių reiškinių, nuo virtinės tikinčiųjų peticijų iki dabartinių permąnyų politikoje. Kiek metų vyskupai ir tikintieji reikalavo gražinti katedrą, aiškino kardinolas, ir net negavo jokio atsakymo. Kalbėdamas bendrai apie bažnyčių gražinimą, kardinolas pasakė, kad reikia tai vertinti ir

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrias, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

tuo džiaugtis - tik čia nesustoti. Reikia ir daugiau reikalauti. Dar liko daug uždarytų bažnyčių. Dar yra daug naujų miestų ir rajonų be jokių bažnyčių".

Kardinolas apibūdindamas bendrą padėtį Lietuvoje teigė, kad "vyksta stebūklai". Antireliginė propaganda nyksta, kaip ir tikinčiųjų persekiojimas. Tikinčiųjų skaičius didėja, kyta vedybų ir krikštynų skaičius bažnyčiose, kunigai yra net kviečiami į mokyklas dėstyti tikėjimo tiesas. Vaidžios darbuotojai jau gali viešai be baimės pasisakyti esą tikintys.

Kalbant apie išeivijos lietuvius, kardinolas pareiškė, kad "mus žavi jų dėmesys Lietuvos reikalams ir mes norime, kad jų dėmesys nemažėtų, o pasireikštų visokeriopa parama". Kardinolas yra ne kartą pasakęs, kad Lietuva ir išeivija sudaro vieną tautą.

Kardinolas yra gilus tikėjimo bei meilės žmogus, tuoj pastebi ji sutinkantys. Kardinolo gyvenimo filosofijos pagrindus sudaro kuklumas ir paprastumas. Jis ne kartą aiškines, kad kaip tikintis, jis laiko savo tremties metus Nemuno Radviliškį kaip ypatingą Dievo malonę. Prisimindamas savo a.a. motiną, kardinolas įvertina jos išmintingumą, jo negirti; daug bėdų iškyla pasaulyje, kai žmonės pamiršta savo tikrąją tikslą ir pradeda ieškoti garbės bei turto, aiškino kardinolas.

KARDINOLO SLADKEVIČIAUS SVEIKINIMAS LIETUVAI

(New Yorkas, 1989 vasario 8.LIC)
Vatikano radijas paskelbė kardinolo Vincento Sladkevičiaus sveikinimą Lietuvai Vilniaus katedros šventinimo proga. Pateikiame pilną tekstą.

Lietuvos kardinolas ir vyskupų konferencijos pirmininkas Vincentas Sladkevičius, kuris nuo sausio 25 d. su svarbiais reikalais lankėsi Romoje, pasiuntė

nuoširdžius sveikinimus ir linkejimus Vilniaus arkivyskupijos apaštaliniam administratoriui vyskupui Julijonui Steponavičiui, Lietuvos vyskupam, kunigam ir visai katalikų bendruomenei Lietuvoje iškilmingo grįžimo į sostinės Katedra-baziliką proga. Dvasioje ir maldoje kardinolas Sladkevičius vienijasi su visa tauta, po 40 m. dvasinės tremties atgavusia šią brangią šventovę, kuri yra lietuviškosios krikščionybės lopšys. Iš naujo pradėtas jos tarnavimas taikiai paskirčiai, sako kardinolas Sladkevičius, teveda tautą į dvasinį prisikėlimą.

(LIC)

NEŽIŪRINT KAIP GILIAI IŠALUS ŽEMĖ...

Šiandien dar Gavėnia, bet žiema jau baigiasi ir gyvybę nešąs pavasaris žadina prisikėlimo viltį. Velykos ir pavasaris mums skelbia tą pačią paslaptį - prisikėlimą naujam gyvenimui. Gamtinė, pojūčiais apčiuopiama realybė mums padeda suprasti tikėjimo skebiamą tiesą - kaip prisikėlė Kristus, taip kelsimės ir mes.

Kadangi Velykos žada amžiną gyveni-

mą, jas svenčiame su didesniu džiaugsmu kaip kitas religines šventes. Šių metų velykinis džiaugsmas bus dar didesnis, nes minėsime ne vien Kristaus istorinį ir mūsų būsimąjį prisikėlimą, bet džiaugsimės ir visos mūsų tautos viltingu atgimimu. Dar tik prieš metus, per praėjusias Velykas, mūsų viltys dėl tautos prisikėlimo buvo pagrįstos vien tikėjimu ir gamtos dėsniais, liudijančiais, jog po kiekvienos žiemos, nežiūrint kaip giliai yra įšalus žemė, visuomet ateina pavasaris. Šiandien mes ne tik tikime, bet ir savo akimis matome, kaip iš okupacinės žiemos šalčių sukaustytos tautos veržiasi į paviršių prisikėlimą ir džiaugsmą skelbiančios daigai. Visa tauta gyvena velykinio pavasario nuotaika, nors tai yra dar tik ankstyvas pavasaris su pavoju, jauna gyvybę sunaikinti grąsinančiom šalnom. Šie religiniai ir tautiniai daigai, į paviršių besikalą nesulaikoma pavasario jėga, yra reikalingi Dievo malonės šilumos ir mūsų visų rūpestingos globos. Todėl prie džiugaus velykinio Aleliuja jungkime ir nuoširdžią maldą, kad tie trapūs daigai galėtų giliai įleisti šaknis ir pilnai išsiskleisti gyvu tikėjimu, krikščioniška dorove, tautiniu sąmoningumu. Prašykime taip pat, kad šį religinį, dorinį ir tautinį atgimimą, kuris taip gražiai reiškiasi okupuotoje tėvynėje, išgyventume ir mes išeivijoje.

Džiugių ir viltingų Šv. Velykų.

Paulius A. Baitakis, OFM

JUOKAI

TIK TEN GERI ŠVARKAI

Amerikiečiai turistai vaikšto Leningrado gatvėmis ir mato Lenino paminklą. Viena jo ranka švarko atlape, kitą rodo į vakarus. Vienas ekskursantų ir sako:

— Leninas rodo į Estiją, kur gerų švarkų tik ir galima gauti.

PRISIKĖLIMO VILTIES LIETUVAI IR DŽIAUGSMO ALELIUJA VISIEMS GEROS VALIOS LIETUVIAMS, VELYKŲ PROGA, NUOŠIRDŽIAUSIAI LINKIME !

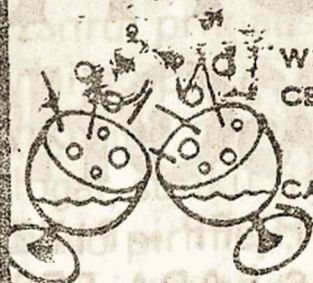
• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

LIGONIŲ DĖMESIUI

Šv. Kazimiero parapijoj yra dvi ligonių lovos. Jos kartais yra labai naudingos, bet sunkiai gaunamos. Taip pat yra dvi ratuotos ligonių kėdės. Reikalui esant kreiptis į parapiją: tel. 273-0338.

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FINAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

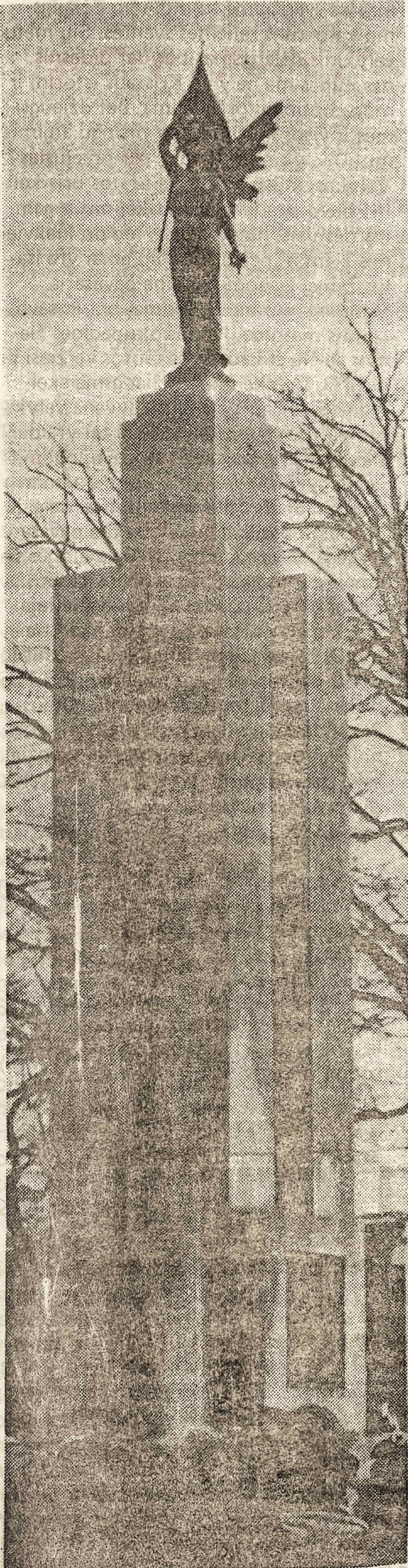

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

VASARIO 16 – LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS DIENA. Šia proga buvo atidengtas Kaune naujai atstatytas LAISVĖS paminklas. Šventinimo apeigas atliko kardinolas Vincentas Sladkevičius

KARD. VINCENTAS SLADKEVIČIUS

KRISTUS KĖLĖS – MIRTIS KRITO

Išaušo skautus Velykų rytas. Miestuose, miesteliuose ir bažnytkaimiuose sugaudė bažnyčių bokštuose bokštuose varpai. Jų aidas, sklisdamas per laukus ir kluonius skelbia žmonėms džiaugsmingą naujieną:

“Kristus kėlės, – mirtis krito...”

Netrukus bažnyčios buvo pilnos žmonių, iš kurių krūtinė išsiveržė džiaugsmingos giesmės žodžiai: “Linksmą dieną mums nušvito – aleliuja, aleliuja, aleliuja...”

Ar gali išdilti iš atminties Velykų rytas Lietuvoje, kai į prisikėlimo pamaldas žingsniavo tėviškės papieviais į seną kaimo bažnytelę kartu tėvai, giminės ir visi pažįstami žmonės. Jokie gyvenimo sūkuriai nepajėgs išnaikinti iš atminties to gyvojo vaizdo.

Velykų varpų garsai tūkeliu mūsų mintis į pavergtą tėvynę ir teprimena tuos kelius ir vieškelius, kuriais Velykų rytais skubėdavome į didžiąją Prisikėlimo šventę. Tada gal dažnas pasakysime, kad Lietuvoje Velykos tikrai būdavo džiaugsmo šventės.

Šiandieną visame pasaulyje taip galimai gaudžia varpai ir skelbia amžinosios Kristaus prisikėlimo tiesos pergalę. Velykos – krikščioniškojo pasaulio džiaugsmo, atsinaujinimo ir atgimimo dvasioje šventė.

Nė viena religinė šventė nėra pripildyta tokiu šventu džiaugsmu, kaip Vely

kos. Juk nuo pradžios iki galo per visą Velykų liturgiją, skamba džiaugsmingas Aleliuja. Visi himnai aidi džiaugsmo šūkiu: “Tai yra Viešpaties diena, džiaukimės ir linksminkimės joje”.

Vyturys

DĖL KAUNO UNIVERSITETO ATKŪRIMO

Lietuvos TSR liaudies švietimo ministerijos kolegija, atsižvelgdama į mokslininkų, taip pat plačiosios visuomenės pasiūlymus atkurti Kauno universitetą, atkūrimo komisijos nariai pripažino, kad būtina nuodugniai išnagrinėti realias atkūrimo galimybes, apimančias išsistą materialinių klausimų kompleksą (patalpos, mokymo priemonės, dėstytojai, jų butai, studentų bendrabučiai ir t.t.). Pasiskirstyta konkrečiais darbais.

Savo išvadas dėl realių Kauno universiteto atkūrimo galimybių komisija įsipareigojo pateikti Lietuvos TSR liaudies švietimo ministerijos kolegijai iki 1989 metų sausio pirmos dienos. Sudaryta speciali komisija kuriai vadovauja respublikos aukštųjų mokyklų rektorių tarybos pirmininkas, Vilniaus universiteto rektorius profesorius J. Kubilius. (Tiesa).

RADINIAI KRĖVOS PILYJE

Gudijos archeologai kasinėjo Krėvos pilies (XIV a.) teritoriją (Gardino sritis). Tai XIII a. pabaigoje ir XIV a. pradžioje pastatyta mūrinė aptvarinio (gardinio) tipo pilis. 1382 m. joje buvo kalinamas Lietuvos didysis kunigaikštis Kęstutis (ten ir nužudytas) ir jo sūnus Vytautas (pabėgo). 1385. VIII.14 pilyje buvo sudaryta Krėvos sutartis (LDK ir Lenkijos dinastinė sąjunga). XIV a. pilis buvo Algirdo, o vėliau Jogailos tevonija. 1433 m. ją sudegino Švitrigailos šalininkų kariuomenė. XVI a. pradžioje Krėvos pilį puolė Krymo totoriai. Vėliau ji neturėjo karinės strateginės reikšmės ir buvo apleista.

Kasinių metu Gudijos archeologai aptiko daugybę to meto buitinių daiktų: keraminių ir stiklinių indų, dekoruotų koklių, monetų. Įdomus radinys – XVII a. trylikos raktų pūdelis.

Mielas skaitytojai, ar jau užsimokėjai ML prenumeratą?

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

BITININKAI, BIČIŲ AUGINTOJAI ATSILIEPKITE

Paskutiniu metu Kaune atkurta Lietuvos Bitininkų Sąjunga, kuri buvo įsteigta 1914 metais. Kaune jau yra virš 2000 organizuotų bitininkų. Jie labai norėtų užmegzti ryšius su užsienyje gyvenančiais lietuviais bitininkais, su Lietuvių Bitininkų Draugija JAV-ėse ar kitose vaistybėse.

Į mane kreipėsi Kauno Bitininkų valdybos narys dr. Algirdas Baltuškevičius, prašo talkinti lietuvių bitininkų ryšių užmezgimui. Jis yra medicinos daktaras, bičių produktus taiko gydymui. Visi užsienyje gyvenantieji bitininkai prašomi jam rašyti adresu: S. Neris 33-3, 233000 Kaunas, Lithuania — USSR.

Toksai prašymas.

Kiek žinau, užsienyje yra daugokai lietuvių auginančių bites, pardavinėjančių medų, gal ir bites studijuojančių. Mūsų, Kauno bitininkams būtų įdomios spaudos iškarpos, knygos apie bites, žiniomis pasidalinimas. Gal ateityje parengs knygą apie bites.

Mane ypač domino kamaniės bitės. Jas stebėdavau. Jos keistai uždavo skrendant, tupiant ant dobiukų, kitokių didesnių žiedų. Ieškodavau jų namelio kur nors samanose ar kupstelyje. Kartais bėgdavau paskui kamane — gal skris namo. Ir sykiu tikrai taip atrasdavau. Dabar apgailestauju, bet vaikystėje, kartais, sausa smilga pačiupdavau kamanių medaus, kuris būdavo kur kas skanesnis už naminių bičių medų. Kiek prisimenu, nei karto kamane manęs neįgėlė, tik zirzdavo apie galvą, reiškia, vydavo lauk. Po kiek laiko supratau jų švelnumą ir daugiau jų medaus nečiulpiu.

Mano tėvelis buvo geras bitininkas. Jo bitės ar negeldavo, o jei įgeldavo — netindavo, nelikdavo nei jokio ženklų. Netoli vieno avilio augo labai skanūs obuoliai. Kai kurie obuoliai krisdami atsitrenkdavo į avilį. Toks beldimasis bitėms nepatinka. Aš kas rytą eidavau pasirinkti tų gardžių obuolių, kas rytas mane bitės vydavo lauk zirzdamos apie ausis ir nosį. Bėgdavau, kiek kojos įkerta, o kitą rytą vėl tas pat... Jaunimui knygutėje "Užpuola bitės" panašiai aprašyta.

Algirdas Gustaitis
Los Angeles, USA

KULTŪRA

YRA PATS REIKŠMINGIAUSIAS TAUTOS SUBRENDIMO ŽENKLAS

J. Eretas

Vytautas Venckus

ANTANAS ŠABANIAUSKAS IR KITI

Lietuvių estradai šešiasdešimt metų

Kalbant apie tarpukario Lietuvos pramoginę muziką, nebuvo žinoma nei žodis "estrada", nei jo sąvoka. Visi tie, šiuolaikine prasme, estradinės muzikos žanrai — kupletai, monologai, romanšai ir dainos, o ypač dainuojamieji šlageriai, pritaikyti šokiams — buvo atliekami ne koncertų salėse ir ne specialiuose kafėsantanuose, varjetėse ir kabare kaip Vakarų Europoje ir JAV, bet kavinėse, restoranuose ir prieš seansų pradžią kinoteatruose ant nedidelės pakylės (podiumo), atstojusios sceną. Todėl ir jų atlikėjai buvo vadinami "mažosios scenos artistais", o orkestrai — saloniniais, šokių arba, dažniausiai, džiaz'o orkestrais nors su džiazu, kaip jį suprantame dabar, jie neturėjo nieko bendra.

"Estrados" terminas Lietuvoje atsirado kartu su tarybine santvarka, o 1941 m. birželio mėn. į turėjusį įvykti estrados artistų konkursą Maskvoje, išvyko ir pirmasis, jau nebe "mažosios scenos", o estrados dainininkas Romanas Marijošius (dėl prasidėjusio karo konkursas neįvyko). Beje, po gėdingo 1948 m. vasario 10 d. nutarimo dėl formalizmo muzikoje buvo panaikinti visi džiaz'o orkestrai "supuvusios" Vakarų kultūros pasireiškimo muzikoje židiniai. Juos išgelbėjo tik L. Utiosovas, pavadinęs "estradiniais orkestrais".

Taigi toliau, kalbėdamas apie Lietuvos pramoginę muziką, jos kūrėjus ir atlikėjus, kad nebūtų painiavos, vartosiu "estradinės muzikos" terminą.

Estradiniam menui būdingas savitas, betarpiškas atlikėjo bendravimas su klausytojais ir žiūrovais, kurie tarytum patys tampa atlikėjo partneriais. Todėl estrados atlikėjas gali sau leisti eigtis daug laisviau negu akademinio-koncertinio žanro atlikėjai. Kaip tik dėl šios priežasties estrados artistai, kokio žanro jie bebūtų, greičiau užkariauja publikiškas simpatijas. Tačiau į estradinę muziką visuomet buvo žiūroma iš viršaus, lyg ir su tam tikra panieka. O taip buvo todėl, kad šis menas neretai buvo diskredituojamas abejotinos vertės kūrinių ir biogo skonio diletantiškų atlikėjų (lygiai taip, kaip ir mūsų dienomis).

Turėdami omeny, kad estradiniam žanrui priklauso ne tik dainos — šlageriai, kupletai, romanšai, — bet ir teatrinio tipo miniatiūros-monologai bei dialogai, sunku tiksliai pasakyti, kurie iš jų buvo pirmieji. Tačiau nepaisant kai kurių Lietuvos emigrantų — Anglijos ir Amerikos lietuvių angliakasių "mainerių" įgrotų lietuviškų šokių, įdainuotų kuple-

tų ir nostaigiškų dainelių, pirmieji estrados artistai — mėgėjai ir profesionalai — Lietuvoje pasirodė apie 1928 metus. Tai liudija metu išieistos plokštelės: P. Biržų — "Pupų Dédés, J. Butėno, vėliau A. Dambrauskaitės, K. ir V. Orantų, J. Byros, V. Sipavičiaus įrašyti humoristiniai dialogai, kupletai ir pirmieji šlageriai — šokiai su vokalinėmis partijomis.

Kaip jau minėjau, ši muzika kompozitorių profesionalų ir akademinės muzikos atstovų buvo laikoma menkaverte, apie ją nebuvo rašoma laikraščiuose, niekas jos nerecenzavo, nebent tik kokio nors sensacingo įvykio proga. Dabar tik viename "Komjaunimo tiesos" ar "Jaunimo gretų" numeryje skiriama daugiau vietos rokeriams, negu visoje Lietuvos spaudoje per visą tarpukarį (apie dvidešimt metų) rašyta apie estradą. O ir mes, jau vėliau, kai visa, kas vyko Lietuvos Respublikoje, o tuo labiau estrada buvo beveik tabu, draudžiamas vaisius, praleidome progą viską užrašyti iš pirmųjų lūpų, kai dar buvo gyvi geriausių Kauno

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS

1985 metų rugpiūčio 25 dieną, São Paule įsisteigė KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS (KKF) — FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO. Fondui pradžią sudarė Kazimierinių Metų Ruošos komiteto pirmininko, kun. Pr. Gavėno, įnašas — Cr.1.000,000.

Fondo tikslas — KKF turi tikslą sudaryti finansinę paramą lietuviškam kultūriniam veikimui, ypač spaudos, mokyklų ir, bendrai, jaunimo reikalams.

Fondo kapitalas — KKF-do kapitalą sudarė laisvas tautiečių bei kitataučių įnašas, palikimai, tam tikslui renkamos aukos.

Kapitalas lieka nejudomas; tik kapitalo uždarbis galės būti panaudotas aukščiau numatytiems tikslams.

Fondo administravimas — KKF-dą globos, valdys ir administruos šv. Kazimiero parapijos atsakingi ir teisėti pareigūnai.

Fondo likvidacija — Jei užsibaigtų ir pranyktų numatytieji tikslai čia, Brazilijoje, KKF-do kapitalas būtų perleistas panašiais tikslais veikiančiom organizacijom kitur.

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS IRAŠYDAMI JUOS Į KK FONDA.

orkestrų vadovai bei muzikantai — V. Pomerancas, A. Stupelis, V. Dzevočka, šlagerių kompozitoriai K. Leipus, J. Lechavičius, natų leidėjas Ciriškis, na ir dainininkai: A. Šabaniauskas ir St. Graužinis. Džiaugiuosi, kad St. Graužinį pavyko prikalbinti parašyti savo autobiografiją, atsiminimus, pagal kuriuos dabar galima gana tiksliai atstatyti penktojo dešimtmečio pabaigos estradinės muzikos panoramą. Daug papasakojo ir A. Šabaniauskas. O apie ankstesnius laikus reikia rinkti medžiagą po trupinėlių iš laikraščiuose atspausdintų skelbimų, radijo programų ir dar vieno kito gyvo likusio liudininko atsiminimų.

Tų laikų artistais buvome įpratę vadinti tik tuos dainininkus, kurie dainavo šokius — tango, fokstrotus ir angijų valsus. Meilės lyrika geriausiai pasiekdavo klausytojų širdis. Sentimentaliuose šlageriuose kiekvienas rasdavo ką nors artima savo patiemis intymiams išgyvenimams. Retkarčiais suskambėdavo ir optimistinė gaida, tačiau didžiąją dalį repertuaro sudarė kūrinėliai apie liūdesį,

D. Dolskis apie 1920 m.

ANTANAS ŠABANIAUSKAS 1941 m.

nusivylimus ir t.t. O tai rodo, kad estrada nevisada buvo tik pramoga ir pasilinksminimas.

Estradoje svarbiausia ne tik balsas, bet ir mokėjimas bendrauti su publika, mokėti ją įtikinti, nes, kaip sakė A. Šabaniauskas, "publikos neįmanoma apgaudinėti". Tie, kurie nesugebėjo pavergti klausytojų, nuėjo užmarštin. Taip buvo visada, o tuo labiau dabar, kai mikrofonas, kaip sykių rašė "Vakarinės naujienos" savo atsakyme vienam skaitytojui, "įgalina pasireikšti ir tuos, kurie turi mažą arba visai neturi baido".

Trečiojo dešimtmečio pabaigoje, ketvirtąjo pradžioje pirmuosius šlagerius į plokšteles įdainavo operos solistas J. Butėnas, broliai K. ir V. Orantai, A. Dambrauskaitė, J. Byra, V. Dineika, J. Petrauskas, o penktojo dešimtmečio pabaigoje A. Dvarionas ir St. Graužinis. Tačiau didžiausia sėkmė lydėjo Antaną Šabaniauską, kurio ir reto grožio tenoras, ir muzikalumas, subtilus priėjimas prie kiekvieno kūrinio, ir mokėjimas bendrauti su klausytojais lietuvių estradoje paliko nedylančius pėdsakus.

"DARAKTORIŲ" GADYNĖ...

Jonas Kaseliūnas

1989.I.25 — Kolumbija

JAV LB ŠVIETIMO TARYBAI

Per P. R. Kučiene

2711 W. 71st St., Čikaga

Nuorašas MŪSŲ LIETUVAI

Labai pradžiugau ir kartu nustebau Pirmą Kartą spaudoje užtikęs žinią, kad pagaliau LB Švietimo Taryba ėmėsi konkrecių žygių paruošiant vaikams Pasakų Garsjuostas. Girdamas Jus už šį istorinės reikšmės įvykį pereinant prie mokymuisi medžiagos garsjuostėse paruošinėjimų visgi tikiuosi, kad pradėto darbo nebesu stabdysite, bet jį tęssite toliau ne tik į garsjuostas įtraukiant, bet jį perkeliant ir į Vaizdagarsines juostas. Judesiais ir dekoracijomis pajvairintos pasakėlės stipriau vaikų paveiks.

Nors šia eilutes rašantysis fiziniai negaliu būti laikomas vaiku, bet, kaippo dvasiniai dar nepasenusiam, mielai atsiųskite abi garsjuostas šiuo adresu: Jonas Kaseliūnas, Apart. Aéreo 37-19 MEDELLIN, Colombia, S.A. Ačiū iš anksto.

Šiame laiške geriau pakaibėkime apie garsjuostas, kurios skiriamos Vaikams Užsimojimas puikus ir visais atžvilgiais geras ir pagirtinas, nes išėivijoje esame žiūriai atsilikę nuo mokomosios medžiagos suteikimų ir paruošinėjimų. Jūsų pastangos pribūna su dideliu pavėlavimu ir tik pirmuoju lušėliu, bet dar nebus per vėlu, jei tie lašeliai nenustos lašėti, kol stiklinė pasidarys sklidina pirmajam troškuliui apmaišinti. Ką tuo noriu pasakyti? Ogi tai, kad pirmiau turime užversti krautuvę įvairiarūšėmis prekėmis, o tik po to tikėtis pirkėjų, prieš tai dar pasirūpinant patrauklia iškuba ir vitrinomis. Arba, pirmiau padargais ir prekėmis ir mašinomis, o po to tikėtis susilaukti darbininkų, kurie su tais įrankiais

Tiesa, Antanas Šabaniauskas turėjo savo pirmtaką, iš kurio jis daug pasimokė ir kurį mus dažnai stengėmės nuvertinti kaip svetimtautį, blogai kaibantį (su ryškiu akcentu) lietuviškai. Tai iš Vilniaus kilęs žydų tautybės rusų mažosios scenos artistas Danielius Dolskis (1891-1931). Jo vokaliniai duomenys buvo vidutiniški, gal todėl jis — daugiau monologo-transformacijos žanro meistras negu dainininkas. Tačiau šio nedidelio trūkumo niekas net nepastebėdavo, nes viską atsverdavo jo artistinis talentas.

(Bus daugiau)

**SOC. NACIONAL DE AUTOMOVEIS
E PEÇAS Ltda**

A. SLIESORAITIS — G. BAČELIS

RUA JOÃO PESSOA, 261 — SANTOS TEL. 35-3721

**AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
V. ZELINOS LAIKRAŠČIŲ KIOSKE
AV. ZELINA, 831 ?**

susipažinę ir pramokę naudotis pasiryžtų Didžiajai Pjūčiai – ne tik išnešiojant po kiemus ir užkampius, bet ir kurį laiką tuose užkampiuose pabūnant instruktoriais, ko nemokšos patys sugebės tais įrankiais savarankiškai naudotis...

Skelbimėlyje Jūs apie platintojus, išnešiotojus, kultūrnešius ir ryšininkus, ir pan., nei vienu žodeliu neužsimenate. Galimas daiktas, jog jų neieškote dėl to, kad dar neturite ko tiems išnešiotojams pasiūlyti. Tad, aišku, tariatės užteks tik per spaudą paskelbti įrodant, kad visuomenė "mūsų nekaltintų" nieko nedarantiems. Sunku man atspėti, priežastį, kuri verčia Jus tik spauda pasitenkinti.

Nežinau, bet jei Jūs teiktumėtės paklausti nuomonių tų tėvų, kurių vaikams tas garsjuostes skiriate, tai už P. Amerikoje gyvenančias šeimų galvas man tektų atsiliepti maldavimu, kad jokių būdu nepasikliautumėt spaudos ir pašto partnavimu, nes mažamečius vaikus turinčios šeimos ne tik tos spaudos neskaityt, bet ir beveik nei vienas lietuvių kalbos čia nesupranta. Spaudą čia kai kas pavarto tik iš saulėlydininkų, kurių vaikai ir anūkai pagal "paprotį" negyvena po tuo pačiu stogu, bet randasi pasiskleidę atskirais lizdais po užkampius, kad "vienas kitam netrukdytų". Vardan P. Amerikos beveik galiu užtikrinti, Garsjuosčių niekas nepasiges ir neušisakys ir nei kada nors sužinos, kad vaikams kokios tai pasakos buvo, ar nebuvo, pagamintos bei parūpintos. Tai, pasakysite, labai liūdni reiškiniai. Tačiau, jei Švietimo Taryba turėtų bent šiek tiek atkaklumo ir ryštingumo rankų nenuleisti, tai lengvai pasidarys išvada, jog visos P. Amerikos "lietuviškos" apylinkės dar galėtų būti atgautos lietuviybės naudai tik su paskiromis šeimomis sąlyčių iešką pasišventėliai ir pasišventėlės, kurie kadaise, Lietuvos prisikėlimo išvakarėse, "Daraktoriais" ir "kultūrnešiais" buvo vadinami. Visa P. Amerika yra pribrandinta tik daraktoriai veikia. Gal, tikiu, tie daraktoriai labai praverstų ir pas Jus ten, viskuo pertekusioje Amerikoje, nes lietuviybei ir ten ne kaip sekasi. Švietimo Tarybai linkėčiau, kad greta garsjuosčių-vaizdagarjuosčių bei tiesiog vaizdjuosčių repertuaro didinimo, nieko nelaukiant mestųsi ir į daraktorių bei darbo rankų dalinių telkimo kampaniją, nuo nuo kurios, esu tikras, ir tėvynainiai neatsilikis. – ypač kai sužinos, jog išvių tarpe tų pasišventėlių kiekiai jau per

maži. Pasigirdus kalboms apie daraktorių, bei kultūrinio darbo vykdytojų, suteikimo reikalingumą, tuojau paaiškės tie "stebuklingi" keliai, kuriais vaikams ir ne vaikams skirtos programos tikrai pasieks.

Tikrai ir teisingai Jūs sakote, kad tos garsjuostės "Tai puikiausia pagalbinė priemonė šeimoje mokyti mažuosius lietuvių kalbos, žodindumo, taisykiingumo tarimo. Tačiau tenka labai apgailestauti, jog be daraktorių pagalbos ir įsiterpimų niekas šeimose ta pagalbine priemone nepasinaudos, nors ir norai būtų ko geriausi.

Įrodymui galiu paminėti ir pavyzdį iš mano paties patyrimų belankant šeimas ir apdovanojant jas garsjuostinėmis pamokomis. Neužtikau šeimos, kuri būtų atsisakiusi tas garsjuostes priimti. Visų norai pramokti lietuvių kalbos ir gražiaskambių dainelių tiesiog stebėtini, bet tik tol, kol ten būnu. Man gi išėjus ir dėl tarnybinių įsipareigojimų nebegalint pažadėti, kada vėl sugrišiu, pamokos ir melodijos paliekamos stalčiuose gulėti, kol "mokytojas" ateis... Progai pasitaisyti tėvai aiškinasi, jog ta "prakeiktoji kasdieninė rutina" kalta, kurioje ta nelamtoji televizija jiems ir vaikams brangų laiką suėda. Įprotis neleidžia pasitraukti nuo novelių ir nuo vaikams rodomų mikimauzų. Esą, jie tik tada surando laiko aparatui išjungti, kai koks svečias į duris pasibeldžia... Ir daugelis tėvų nieko prieš neturėtų, jei tas "svetis" kasdien į tas duris bazibeistų, tada, esą, gal pamažu palaipsniui nuo tų laiką gaisinančių įpročių imtumėm atprasti. Ak, esą, kad bent TV stotys mažiau tų seksualinių ir kriminalinių seansų rodytų, tai gal būtų lengviau su vaikais kovoti... Ir t.t., ir vis dėl tos "prakeiktos" televizijos, kurią jau ne tik tėvai, bet ir dvasiškija su pedagogais kas kart vis daugiau baro, kad žmonės kas kart vis mažiau į pamaldas iankosi ir mokyklų suolai ima tuštėti, nes prie televizijų ir kompiuterių tūnodami kur kas daugiau išmokstą, negu universitete... Ir taipgi ima sklisti pranašystės, jog nebetoli toji diena, kad mokslo semsi-

mės iš namų kojų neiškeldami-studentai su profesoriais vienas kitą matydami telefonais aiškintis ir kalbėtis.

Tai va, net ir televizijos ir kitos elektroninės prašmatnybės jau mus verčia susimąstyti, nes jau yra atėjęs laikas studentus ir ganomuosius po kiemų ir namų užkampius ieškoti. Dabartinis Šv. Tėvas ne iš malonumo, bet jau reikalo verčiamas, palikęs Vatikaną, leidžiasi Kristaus pėdomis eiti paklydusių ir noutikėjimo nutolstančių aveių ieškoti.

Popiežiaus rodomu keliu jau turi pasukti ir mums vadovaujant asmenys išviųoje, nedelsiant stvertis už daraktorių Gdynės atgavimui bei Atgimdymo šį kartą jau nebe palaidai, bet organizuotai ne tik prie programų kokybės atrinkimo prisidedant, bet ir labai daboti, kad į lietuviybės atgavintojų (daraktorių) gretas neprilįstų visokio plauko išsigimėliai, kurių išviųoje, ypač jaunimo eilėse, jau pakankamai visuomenę erzina

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ, LIETUVOS PRENUMERATA, tai ištręsti čekį Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Silvana de MESQUITA	NCz\$.10,00
Arnaldo ZIZAS	NCz\$.15,00
Clube JUVENTUS	NCz\$.20,00
Aldona VALAVIČIUS	NCz\$.10,00
Julius MEKŠĖNAS	NCz\$. 8,00
Petras ŠUKYS	NCz\$.10,00
Marijona SAKALAUSKAS	8,00
Adelė SIMANAVIČIENĖ	1,00
Jonas JAKUTIS	NCz\$.10,00
Pedro ŠIMONIS	NCz\$. 9,00
Henrikas VALAVIČIUS	NCz\$.20,00
Mečys PALECKIS	NCz\$.20,00
Vincas KLIUKAS	NCz\$.10,00
Jonas SILICKAS	NCz\$. 8,00
Jonas SILICKAS	NCz\$. 8,00
Emilija LAWCEVITCH	NCz\$. 8,00
Petronė MIELDAŽYS	NCz\$. 8,00
Miriam KOSTERLITZ	NCz\$. 8,00
Marija PELECKIENĖ	NCz\$. 8,00
Veronika DIMŠIENĖ	NCz\$.10,00
Elizabeth VAZGAUSKAS	8,00

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K.BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUG DAUG DAINELIŲ

Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ – *Senų ir naujų dainų rinkinys*

GEGUŽINĖ – *Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai*

ŽAVINGOS NAKTYS – *Visų mėgiama šokių muzika*

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juatindiba 28 – Pque da Moóca – Fone 273-0338

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

VELYKŲ MARGUČIAI

Drauge su Kristaus prisikėlimo šventėmis Lietuvoje pasirodo ir tradiciniai margučiai. Kiaušinius Lietuvoje margino moterys ir merginos. Margučių reikėjo turėti ir namiškiams ir mažiems pipirams. Viena kita mažiau pasiturinti moteris prieš Velykas margučių pintinę veždavo į turgų. Motiejaus Valančiaus "Palangos Juzėje" siuvėjas iš Rokišio apylinkių pasakoja: "Didžiojo subat. Mickienė kepė pyragus, mėsą ir dažė kiaušinius. Vaikai laižydami veizėjo į tuos skaninius, tačiau ragauti nedrįso".

Tradicinių margučių puošimo būdai buvo dažymas ir skutinėjimas, pagal pasirinktą šeimos skonį. Prieš dažant segtuku, šipuliuku ar plonu metaliniu vamzdeliu, padažytu į ištirpintą vašką, išvedžiojami įvairūs raštai ir tada tik verdami ir kartu nuspalvinami kiaušiniai. Puošiant skutinėjimo būdu, kiaušiniai pirma nuspaldinami, o paskui peiliu, ar kitu smailiu įnagiu išskutinėjami. Kiaušiniai dažyti svogūnų lukštais – lieka rausvi. Skirpsto žievėmis nudažyti – lieka geltoni, ramunėlėmis – gelsvi, ažuolo žievėmis – tamsiai raudoni, samanomis ir rugių želmenimis – žali, juodalksnių žievėmis su geležies rūdajuodi, rugiagėlių žiedais – mėlyni. Paskui atsirado ryškiaspalvių lakų.

Kiaušiniai dažniausiai puošti geometrinėmis figuromis: rambais, trikampiškais, taškais, danteliais kriptėmis, lankeliais. O augaliniais motyvais: gėlių žiedai su lapeliais, ypač rūtos ir kitais: eglutėmis ir t.t. Raštai dažniausiai išdėstyti dviejuose šonuose ir galuose.

Pirmąją Velykų dieną šeiminkė padėdavo margučius ant vaišių stalo kai kur, po keletą kiekvienam šeimynos nariui. Buvo vietų, kad juos sudėdavo ir į kiaušinyną, kuris būdavo gražiai apvyniotas margais popieriais. Velykų stalas atrodydavo labai gražiai su daugybe skanėstų jame bei puošnumu.

Per šv. Velykas margučiai buvo susiję dažymo ir ritinėjimo papročiais. Vyrai eidami ar važiuodami į Prisikėlimo iškilmes pasiimdavo ir margučių. Susibūre miestelio aikštėje ar kaimo kryžkelėje, daužydavo margučius. Sumuštas kiaušis

Klaros Virškvienės skutinėti margučiai.

nis – nugalėtojo kišenėn. Atsirūsdavo ir tokių, gudruolių mėgusių ir apgaule numušti kitų margučių: ištraukę pro padažytą skylutę dar esama žalio kiaušinio turinį, prileisdavo ten dervos ar cukraus, o paskui nudažydavo. Toks kiaušinis tai tikrai numuš gražųjį margutį.

Kita pramoga – margučių ritinėjimas. Ritinėta nuožulniai padėtu loveliu. M. Valančius šį paprotį taip aprašė: "Šeimyna su vaikais, iškasusi duobelę, ritinėjo kiaušinius; kurio kiaušinis riedėdamas užgavo kitą, tuojau vaikiukas ritinęs atimdavo".

Bernai ir jauni vyrai Velykų pirmos dienos vakare per savo ir gretimų kaimus eidavo lalauti. Vienas grodavo armonika ar smuiku. Lalaujama buvo jau nuo pirmos dienos vakaro iki paryčių. Atėję prie pirkios lango, lalauninkai pasveikindavo gyventojus ir pakiausdavo: "Ar leisi te palinksminti namelius ir mažus vaikelius". Šeiminkui sutikus, sugiedodavo, o kas nors iš namiškių išnešdavo lalauninkams keletą margučių. Taip surinktus margučius nešdavo mažesnis berniukas, žinoma, paskui lalauninkai juos pasidalindavo. Vėliau šis paprotys pradėjo išblėsti, kol beveik visiškai dingo.

Tradicinių margučių išnykimą paspartino negailestingoji krašto okupacija naikindama ir religiją ir gražias lietuviškas tradicijas. Lietuviams gyvenantiems sve-

timuose kraštuose tokių papročių netenka sutikti, net ir šv. Velykos švenčiamos kitaip.

Margučiai – kaip mūsų tautodailės viena šaka, turi likti ir sekantioms kartoms kaip dailės meno rinkinys. Savo kūrybos margučius eksponuokime mūsų parodose ir užfiksuokime leidiniuose nes jie praturtina mūsų kultūrą.

Vyturys

Jonas Minelga

VELYKOS

Linksmą dieną.

Gieda širdys.

Jų šiandieną

Nenuitildys

Nedalia karti.

Aleliuja.

Juk tikėjau:

Kelsies, Kristau

Atpirkėjau,

Būsi čia – arti.

Varpas gaudžia.

Mes prie karsto.

Audronėlė

Jį nubarsto

Ašaros lašu.

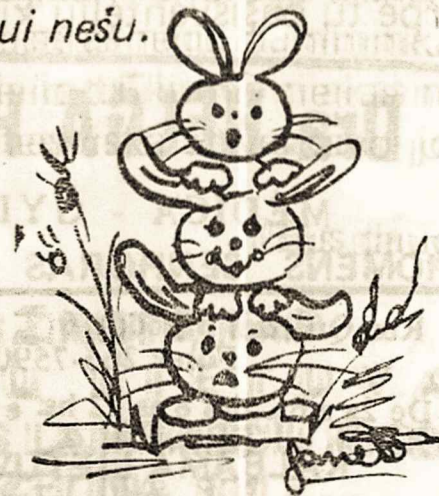
Linksmą dieną.

Širdys gieda,

O, puriena,

Tavo žiedą,

Viešpačiui nešu.

**Geriausia šventinė
dovana:
UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVĄ"**

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

NETEKOM ERNESTO

Mirė. Po ilgos vėžio kamuojančios ligos, mirė Dr. **JONAS ERNESTAS PETRAITIS**. O kas jis toks? Didis rašytojas? Profesorius? Daktaras? Kunigas? Nusipelnęs patrijotas?

Taip, daug galima statyti klausimų. Bet tik tas, kuris Ernesto nepažino. Kas jį pažino, rimtai ir lengvai gali atsakyti dviems žodžiais: "buvo žmogus".

Tai Ernestas, kaip jį mes visi Rio de Janeiro traktuodavom, buvo tų visų specialybių gerbiamas žmogus. Kalbėti ir nupiešti mirusio kvalifikacijos ir jo charakterį arba šio didžio širdingo žmogaus gabumus, inteligenciją ir jo asmenybę, gal neįmanoma – tiek daug jų turėjo.

Čia neturiu intencijos parašyti jo, nors trumpą, biografiją; objektyvuojau "post mortis" duoti jo nekrologą.

Pastoriaus sūnus, kurio kilmė ir šaknys yra Latvijoje, Pradžios mokyklą ėjo Mintaujoj, kur mokiniai buvo mokomi vokiečių kalba, nors privaloma buvo mokintis taip pat ir rusiškai. Per Pirmąjį Pasaulinį Karą, vokiečių okupacijos metu, visa Ernesto šeima pasitraukė į Rusiją, tokiu būdu turėjo tęsti pirmuosius gimnazijos metus Petrograde, carų sostinėje. Pasakodavo, jog ten matė revoliucijos metu patį Leniną. Po karo grįžo į Lietuvą, baigęs lietuvišką gimnaziją įstojo į Vytauto Didžiojo Universitetą, kur studijavo teisės fakultete. Jau kaip advokatas kurį laiką tęsė mokslus Konigsbergo-Karaliaučiaus - garsiajame Albrechto Universitete.

Nepriklausomos Lietuvos laikais, iki 1940 m. Kaune atidaręs savo advokatytes raštine, buvo vienas iš jaunesnios kartos, Lietuvoj mokslus baigęs, advokatas. Sovietams okupavus Lietuvą, Ernestas, jau vedęs, su žmona, pasitraukė į Vokietiją. Karui prasidėjus su Rusija ir Vokietija, grįžo į išlaisvintą tėvynę. Sunki šio karo audrų dienos, Ernestas, kaip žymus juristas ir gerai kalbantis vokiškai ir rusiškai, daug kur padėjo išsigelbėti nuo nacių nagų, ir net kelis asmenis, likusius su savo simpatija komunistais, nuo greičiosios mirties.

Po Antrojo Pasaulinio Karo, kaip ir tūkstančiai kitų tautiečių, pasitraukė iš Lietuvos, per Vokietiją pasiekė anglų zo-

na ir iš ten persikėlė į Braziliją, apsistodamas Rio de Janeiro.

Nebuvo lengva įsikurti amžinai saulėtoj Brazilijoje, o ypatingai Rio de Janeiro. Bet būdamas gero humoro, linksmo būdo ir gerai kalbantis net šešias kalbas, tarp kurių angliškai, įstengė įstoti į Loid de Londres, apsaugos bendrovę, kur dirbo kaip inspektorius apdraudimo srityje. Čia įsigijo gerų susipažinimų, tarp kurių Rio de Janeiro uosto administracijoje. Kartą juokaudamas pasakojo, kad jam pavyko vieną rusų prekinio laivo kapitoną išgelbėti nuo mirties. Kadangi kapitonas, seniai nematęs geros mėsos ir alaus, vienam restorane per daug išgėrė ir persivalgęs, susirgo. Suspaustas apendicito, reikalavo, kad miesto ligoninėje jam padarytų greitą operaciją. Bet nebuvo kaip su juo susikalbėti, nes tik rusiškai temokėjo – tada Brazilija dar neturėjo atnaujintų diplomatinių ryšių su Sovietų Sąjunga – Uosto policija, nežinodama, ką daryti, pakvietė "Doutor Jonas Ernestas Petraitis", kad jiems tarpininkautų kaip vertėjas. Po to kurį laiką liko neoficialus policijos vertėjas.

Ernesto simpatija ir gabumai buvo tokie dideli, jog jis turėjo "entrada franca" į žymaus dienraščio "O Globo" direktoriaus kabinetą. Bet ne tik šiame dienraštyje, o taip pat ir "Jornal do Brasil" kuriems suteikdavo apie Lietuvą informacijų, taisydamas ir net kritikuodamas kai kurias neteisingas žinias apie tris Baltijos valstybes, neteisėtai įjungtas į Sovietų Sąjungos Respublikas.

Daug pasižymėjęs kaip "Mūsų Lietuvos" korespondentas Rio de Janeiro kolonijoje, visuomet suteikdavo žinių apie jos gyventojus. Jam išsikėlus į Guarujá, S. Paulo, ta korespondencija visai nutrūko.

Kaipo vertėjas, tarp kitko yra išvertęs, iš anglų į portugalų kalbą, profesorės Daktarės Marijos Gimbutienės "The Balts" istorinę ir šių dienų garsią archeologijos knygą, kuri dėl techninių ir juridinių priežasčių dar nėra atspausdinta.

Daktaras Jonas Ernestas Petraitis neužsimojo milžiniškais darbais, bet jo dvasia, nuoširdumas ir pasiaukojimas kitiems visur kur tik galėjo ar pas jį kreipėsi, asmeniškai padėjo ir ne tik tarp lietuvių paliko didelį įspūdį, bet taip pat ir tarp brazilų.

Kun. Feliksas Jakubauskas ir giminaitis iš Čikagos inž. **PETRAS R. RAMANAUSKAS** prie šv. Juozapo parapijos klebonijos
Nuotr. P. Rukšio

Nors pats buvo protestantas, bet pasižymėjo kaip geras katalikas. Visuomet, kada tik buvo suruoštos lietuviškos mišios, kur jos nebūtų buvę, jose dalyvaudavo kukliai, trečioje ar ketvirtoje bažnyčios eilėje. Nors pats gyveno be didelių finansinių galimybių, bet visi, kurie pas jį kreipėsi, gavo piniginę pašalpą, draugišką užuojautą. Keletą kartų rašė į USA, kreipdamasis į Baifą, prašydamas suteikti biedniems lietuviams pašalpą, kuri U. Gaulienės patarimu būdavo išdalinama. Rašytojui Petruui Babickui, išstorojo iš "Amerikos Lietuvių dukterų" nuolatinę finansinę pagalbą, kurią p. Babickas gauna iki šiandien.

Kalbėti apie mirusį nėra lengva, kadangi jo darbai visai visuomenei yra tiek dideli skaičium, kad juos negalima visus aprašyti. Daugumą sužinojom tik iš kitų. Pasaulietiškos kultūros žmogus, jo charakteristika pasižymėjo informuoti ir mokinti. Nesvarbu kas su juo turėjo dialogą, visi gaudavo kokią nors srityje pamoką su humoru, taip kad niekas negalėjo įsižeisti. Mėgo kalbėti. Kartais savo gyvenimo įvykiuose, pakartodavo tą patį. Perspėtas jog tą istoriją jau esu girdėjęs, juokaudamas pasiaiškino: Na, tai matai, kad nemeluojau; jei tris kartus tą patį pakartojau, tai gali tikėti, kad tai teisybė.

Ernesto humoras buvo nepalyginamas. Net į patį gyvenimą jis anekdotiškai žiūrėjo, o su mirtimi žaisdavo, juokaudamas, jog "ponià Giltinę" esąs keletą sykių apgavęs.

Daktaras Jonas Ernestas Petraitis bus labai ilgai prisimenamas kaip kilnus asmuo, inteligentas, rašytojas, žurnalistas, patriotas, mūsų visų gerbiamas asmuo. Kaipo geras krikščionis, amžinybėje jam yra rezervuota garbinga vieta.

Sudieui, mielas Ernestai, sudieui.

Antanas Gaulia

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
 CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
 MODAS
 Rua Solon, 773 Fone: 221-6377 Bom Retiro
 CEP 01127 - São Paulo - Capital

Halina Mošinskienė

GYVIEJI PATYS AAVO DARBAIS PELNYJA, MIRUSIUS MŪSŲ PAREI- GA JUOS GERBTI,

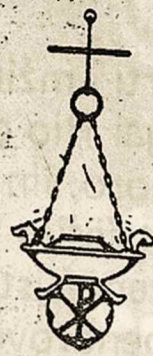
tai išsinešiau iš savo tėvų ir protėvių — atsakau į "pajuokas", kurias sutinku tarp eilučių, o tik bendradarbiui spaudoje sulaukiau iš p. Alf. Petraičio "Savaitės bėgyje" atbalsį jautrų.

Šitos krikščioniškos pagarbos neatsakau ir neatsisakysiu. Kiekvienas žmogus išgyvenęs gyvenimą, koks jis bebūtų, vertas pagarbos. Ypatingai Lietuvos tautoje — kuri yra gėlė paskutinioji savo palikuonyse išlaikiusi savo kalbą, ir papročius kur bebūtų nublokšta mūsų žemės kontinentuose, dar laikosi savo kalbos ir tradicijų, dar dainuoja protėvių dainas, dar seką protėvių pasakas ir myli Lietuvą, kad ir "iš tolo". — Esu ir liksiu visada savo tautai ištikima, o savo bendrų tautiečių tarpe, kokie jie bebūtų, to paties tautos branduolio daldė: — išgyvenu su liūdesiu ir gaudulio ašaromis, kai jaučiu savo artimųjų mirtį ir noriu tuo pasidalinti su savo tautos palikuonis, kad anie irgi pajustų, kada mūs kartą nyksta nutautėjimo "holokauste".

Pavėluotai gautoje "M.L." laidoje radau žinutę, kad "vasario m. 2 d. 1989 m. ligos pakirsta, turėdama 80 m. numirė S. Paulyje Veronika Pundzevičienė — gimusi Užpalinos apskr. Brazilijon atvykusi su vyru ir sūnumi 1949 m. Vyras numirė prieš 20 metų. Gyveno V. Prudentėj, dalyvaudavo lietuviškuose parengimuose ir skaitė "Mūsų Lietuvą".

Aš menu, tą smulkutę moterį, kurią susitikdavau V. Zelinos parapijos šventoriuje, kai dalindavau anais 1954-1960 metų liet. spaudos kioske liet. spaudos iš Kanados. "Moters" leidinį. Susipažinome. Pasisakė, kad pažinojusi Lietuvoje mano A. A. tėvelį gydytoją Dr. Antaną Didžiulį, kuris gydė savo laiku jų šeimą. "tifo" epidemijos metu ten kažkur Utenos-Anykščių apylinkėse 1919-1920 metais.

Moteris buvo kukli, bet visada jaučiau nuostabią šilumą jos šypsenoje, jos padėkoje, kai įduodavau "Moters" žurnalą. Sakydavo: "Tai turėsiu ką pasiskaityti

UŽUOJAUTA IŠEIVIJOS LIETUVIAMS

netekus brangaus draugo Ernesto Jono Petraičio, po ilgos ir sunkios ligos užmigusio Viešpatyje, su gaila ir liūdesiu likusiems žmonai Halinai ir giminių gausai.

Algirdas ir Halina Mošinskiai
su šeima

visą savaitę" — Mudvi rišo Augštaitijos Lietuvos nuostabi šiluma ir jautrumas.

Pasitraukus nuo V. Zelinos parapijos, retėjo susitikimai ir... atsisveikinome nei pasakiusios "sudiev".

O mano širdyje liko šviesus prisiminimas moters išėivės — lietuvės, kaip "vandens lelijos žiedas" nutautėjimo ežere pražydęs...

Tik ką gauta žinia staigi, lyg žaibo kibirkštis — Guarujá — numirė Ernestas Jonas Petraitis, kun. Antano Sauraičio dėdė. Rio de Janeiro lietuvių kolonijos šūlas visais atvejais. Lietuvių išėivija neteko didžiojo savo globėjo Brazilijoje ypatingai pokario atvykusieji. Kam trūko duonos — visus maitino. Kam teko vargas — rėmė savo išgale — tik savo nuostabia meile vaikams aukojo viską, kad jie būtų žmonėmis. Jo širdis buvo pilna meilės ir pasiaukojimo lietuviams Brazilijoje.

Ne man pasakoti, to didelės neaprépiamos sielos kančių kelią, žmogaus, kurio atsiminimų gausa — jei yra tokia išlikusi, gali būti "Best Sellers" knyga.

Tai buvo kaip saulėta atgaiva mums pokario atvykusiems Brazilijon. Su prel. Ignatavičiumi bendraudamas kėlė Lietuvius iš snaudulio. Darbavosi spaudoje, nors žinutėmis pamargindamas Rio de Janeiro išblukusią Bendruomenę "Mūsų Lietuvoje". Ir mylėjo Lietuvą taip, kaip kiekvienas pokario lietuvis ją myli ir gerbia. Jis buvo mummyse mylimas ir visų gerbiamas draugas.

Tebūnie jam ramus poilsis svetimuos smėlynuos, te ošia jam okeano bangos amžiną giesmių didingo Sutvėrėjo Velionių "Anapilio" skobneliuos parimus.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Rašo iš Raul Soares, MG.:

Atsiprašau, kad šiomet užtruksiu su MŪSŲ LIETUVOS prenumerata. Na, pagana žmogų tai vienas, tai kitas blogesnis atsitikimas — ir gyvenimo dienos nuklysta. Bet dabar jau viskas gerai...

MŪSŲ LIETUVA — labai mielas svečias. Aplanko kas savaitę, duoda daug žinių ir sudaro pagalbą, kad ta lituanidade lietuvių liepsnotų šitam tolimam Brazilijos kampely, kur mažai kas ką nors žino apie Lietuvą: taip dažnai tenka man duoti apie Lietuvą ištiesis pamokas. Vienintelė pagalba — laikraštis.

Už tai Jums labai ačiū.

Albina Vasiliauskaitė

SOLIDARUMO MOKESTIS

Solidarumo mokestį sumokėjo dar sekančios tautiečiai:

Jonas Bajorinas	NCz\$. 1,00
Mirna Gaigalas	NCz\$. 2,00
Magdalena Vinkšnaitis	NCz\$. 0,50
Nijolė Žaikauskas	NCz\$. 0,50
Asta Brasiauskas	NCz\$. 0,50
Edvardas Vinkšnaitis	NCz\$. 0,50
Petras V. Bareišis	NCz\$. 1,50
Adilson Puodžiūnas	NCz\$. 2,00
Algirdas ir Halina Mošinskis	NCz\$. 10,00
Vincas P. Tubelis	NCz\$. 2,00
Prof. Edvardas Pažėra	NCz\$. 5,00
Emilija Šiikta	NCz\$. 1,00
Jorge Garška	NCz\$. 2,00
Aldona Valavičius	NCz\$. 2,00

BLB Iždininkas

MŪSŲ LIGONIAI

Inž. ALGIRDAS ŠUKYS buvo ant greitųjų paguldytas UNICOR ligoninėn ir šiandien jam bus padaryta širdies operacija. Vakar jį ligoninėj aplankė kun. Petras Rukšys.

Linkime, kad operacija gerai pavyktų ir ligonis greit grįžtų namo.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

Apresentação do filme da Excursão "VILNIUS" 88, será no dia 2 de abril as 15 hs., no Salão da ALIANÇA LITUANA BRASILEIRA(SAJUNGA), na rua Lituânia, 67.

EXCURSÕES "VILNIUS" 89

pela LUFTHANSA e CETEMAR

"VILNIUS" 89 com 2 saidas: 04 de junho e 27 de agosto

ROTEIRO Finlândia, Estônia, Letônia, LITUÂNIA e LENINGRADO — MOSCOU. Depois mais duas opções:

ROMA ou MUNIQUE.

INFORMAÇÕES: CETEMAR — tel. 258-5955 com

Dr. U. Vignola ou 241-2831 com Aleksandras Boguslauskas

MŪSŲ ŽINIOS

Sveikiname

Šv. Juozapo parapijos kleboną,
kun. **JUOZA ŠEŠKEVIČIŲ**,

sveikiname Vardinių progą,
linkėdami sveikatos, kantrybės,
ištvėmės ir visų kitų Aukščiausiojo malonių.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS BALSAVIMAI

Šiais metais, per 16 Vasario minėjimą prasidėjo balsavimai į BLB Tarybą ir Revizijos Komisiją. Balsavimai tęsėsi iki kovo 5 dienos. Susirinkus rinkimų komisija, kovo 10 dieną, skaityti balsus, čia skelbiame balsavimų rezultata. Iš viso balsavo 86 tautiečiai

ĮŠRINKTI Į BENDRUOMENĖS TARYBĄ:

1. Nilza Guzikauskas	–	133 balsai
2. Henrique Lošinskas Alves	–	125 "
3. Jonas Siickas	–	124 "
4. Gražvydas Bačulis	–	123 "
5. Kun. Pranas Gavėnas	–	122 "
6. Vytautas Tumas	–	118 "
7. Pijus O. Butrimavičius	–	116 "
8. Petras V. Bareišis	–	116 "
9. Aleksandras Bumblis	–	112 "
10. Dr. Antanas Šiaulys	–	108 "
11. Antanas Rudys	–	103 "
12. Halina Mošinskienė	–	102 "
13. Adilson Puodžiūnas	–	96 "
14. Juozas A. Tatarūnas	–	95 "
15. Antanas Gaulia	–	92 "

PASILIKO KANDIDATAIS:

Algirdas Sliesoraitis	–	85 "
Jonas Jakatanviski	–	84 "
Monika Šiaulytė	–	72 "
Vladas Jurgutis	–	70 "

ĮŠRINKTI Į REVIZIJOS KOMISIJĄ:

1. Henrikas Valavičius	–	120 "
2. Petras Šimonis	–	117 "
3. Kap. Juozas Čiuvinskas	–	94 "

NUOLATINIAI TARYBOS NARIAI:

1. Algimantas Saldys
2. Jonas Tatarūnas
3. Alfonsas D. Petraitis
4. Vytautas Bacevičius
5. Aleksandras J. Valavičius

BALSŲ SKAIČIAVIMO KOMISIJA

- Algimantas Saldys
Mario Jorge Šimkūnas
Vytautas Tumas
Viktoras Tatarūnas

KUNIGUI ANTANUI SAULAIČIUI išlydėti atvyko (iš kairės) Eugenija Bacevičienė, Monika Šiaulytė, Aldona Žutautienė, kun. Pranas Gavėnas, Markus Lipas ir Clarice Bacevičiūtė

NAUJA BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA

Ivykusiame BLB-nės Tarybos posėdyje, šių metų kovo 17 d., buvo išrinkta sekanti valdyba 1989-1990 metų kadencijai:

Tarybos Prezidiumas:

- Dr. Antanas Šiaulys - Pirmininkas
Vytautas Tumas - Vicepirmininkas
Alfonsas D. Petraitis - Sekretorius

Vaidyba:

- Gražvydas Bačulis - Pirmininkas
Adilson Puodžiūnas - Vicepirmininkas
Henrique Lošinskas Alves - Sekretorius
portugalų kalba
Kun. Pranas Gavėnas - Sekretorius
lietuvių kalba

Noutr. P. Rukšio

Petras V. Bareišis - 1-as išdininkas
Juozas Armandas Tatarūnas 2-ras išd.

Revizijos komisija:

- Kap. Juozas Čiuvinskas
Henrikas Valavičius
Petras Šimonis

Spaudos Komisija:

- Kun. Pranas Gavėnas
Henrique Lošinskas Alves

Švietimo Komisija:

- Lucija J. Butrimavičienė
Bendruomenei atstovas prie

Lituanikos

- Jonas Tatarūnas
Vytautas Tumas

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS LIETUVIŲ
PAMALDŲ TVARKARAŠTIS

VERBŲ SEKMADIENIS

11 val. Verbų šventinimas ir procesija.

DIDYSIS KETVIRTADIENIS

19 val. Mišios

DIDYSIS PENKTADIENIS

14 val. Kryžiaus Keliai
15 val. Kančtos liturgija

DIDYSIS ŠEŠTADIENIS

19 val. Velykinių apeigų pradžia

VELYKŲ SEKMADIENIS

6 val. Prisikėlimo apeigos, procesija
ir Mišios.

Sekmadienio 11 val. mišių nebus.

IŠPAŽINTYS bus klausomos:

DID.KETVIRTADIENĮ: 8,10 ir 16 val.

DID. PENKTADIENĮ: 9 ir 11 val.

DID.ŠEŠTADIENĮ: 9 ir 11 val.

M o k o j e

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ

yra perkelta iš kovo 4-tos
(Gavėnioj) į antrą sekmadienį
po Velykų, balandžio 2 dieną.

Tą dieną numatyta:

- 4 val. po pietų: MIŠIOS
- po Mišių: suneštinės VAIŠĖS
- trumpa kultūrinė PROGRAMA

ŠTAI IR PLIUSAS – PAGARBA...

Savo gyvenimą skaičiuojame dienomis, mėnesiais ir metais; skaičiuojame jį šventėmis ir kasdienybės valandomis. O tų kasdienybės valandų yra žymiai daugiau negu švenčių. Šventės nusako mūsų gyvenimo kelią ir kryptį; kasdienybė parodo jo turtingumą. Savo obaisius ir šūkius įgyvendiname ne iškilmėse, o paprastų dienų veiksmuose ir darbuose.

Per eilę metų, matome nusipelnusius mūsų tautai asmenis. Džiaugsmas atsiektais rezultatais ir kaip priimta, sveikiname vieni kitus. Sunku rasti tokias asmenybes kurios pasitarnautų mūsų tautos labui.

Viena tokia asmenybė, galima sakyti, užmiršta mūsų darbuotojų, randame gyvenančią čia pat S. Paulyje, Lietuvos aikštėje. Tai lietuviškoj dvasioj auklėta, tėvynės labai dirbanti, kukli, buvusi Dir-

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI

JANETE ir ARNALDAS ZIZAI

vasario 17 gimus A U D R A I NIKITIN ZIZAS – BROLIUKŲ
Andriaus ir Edvardo, SENELIŲ Vlado ir Elenos Zizų, bei Victorio
ir Jadvigos Nikitin ir PROSENELIO Jono Makusevičiaus džiaugsmui.
Visai šeimai sveikinimai ir padėka.

ML redakcija ir administracija

siu ONUTĖ.

Kur jor nėra. Su meile ir kantrybe rasi dirbančią mūsų parodose, dainuojant ar giedant bendruomenės chore, rasi net tvarkant bažnyčią ir josios nublukusius paveikslus šviežiai perdažant dažais. Taip pat rasi vaišių ir pramogų stalus puošiant bei apkraunant juos gėrybėmis, neaplenkia ir vietinių kermošių, dirbdama ir prisidėdama savo specialybės skanėstais. Nėra tokių vietų kur neprisidėtų ar nepagelbėtų darbuose.

Tokia pasėta sėkla dar daug duos gerų vaisių, dirbdama tautos labui, nereikalaujama sau nieko. Iš patyrimo žinoma, kad su kantrybe ir meile atlikti darbai būna geri ir naudingi – daugelio įvertinti ir pagirti.

Gera yra tokius žodžius skaityti, bet būtų geriau daugiau t., dirbančių matyti. Nesvyruojantis idealizmas, su juo surišti darbai, drąsa būti ten kur šaukia įsipareigojimai, būtų puikus reginys. Nesapnuok šiandien, bet kelkis ir savo darbais bei gyvenimu liudyk visiems kad esi.

Vyturys

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSU, LIETUVOS PRENUMERATA,
tai ištrstyti čekį, Francisco Gavėnas arba
Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

Gerbiamas ir Mielas Redaktoriau,

Priimkite mano nuoširdžiausius sveikinimus šv. Velykų ir atbundančios tautos proga: prisikėles išganytojas telaimina Jus ir Jūsų prasmingą darbą.

Taip pat prašau perduoti sveikinimus ir gražiausius linkėjimus visiems Jūsų redaguojamo laikraščio skaitytojams. Ačiū.

Su gilia pagarba,

Vysk. Paulius A. Baltakis, O.F.M.

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO

IŠĖJO NAUJAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS
SEGUNDA EDIÇÃO
MŪSŲ LIETUVA